

Az Elsőfokú Bíróság határozatának alapjául szolgáló érvek egyike sem elegendő a tagállamoktól származó dokumentumok tekintetében az azon alapelv alóli kivétel lehetővé tételéhez, miszerint a dokumentummal rendelkező intézmény jogosult eldönteni, hogy az közzétehető-e. Ezért az Elsőfokú Bíróság határozata sérti a közösségi jogot.

(¹) HL C 202., 2002.8.24., 30. o.

Az Európai Közösségek Bizottsága által az Európai Unió Tanácsa ellen 2005. február 21-én benyújtott kereset

(C-91/05. sz. ügy)

(2005/C 115/19)

(Az eljárás nyelve: angol)

Az Európai Közösségek Bizottsága, képviseli: Pieter Jan Kuijper és Johan Enegren, meghatalmazotti minőségben, kézbesítési cím: Luxembourg, 2005. február 21-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához az Európai Unió Tanácsa ellen.

Az Európai Közösségek Bizottsága keresetében azt kéri, hogy a Bíróság:

- 1) semmisítse meg a 2004/833/KKBP tanácsi határozatot (¹)
- 2) nyilvánítsa a 2002/589/KKBP tanácsi együttes fellépést (²) – különösen annak II. címét – semmisnek és emiatt alkalmazhatatlannak.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A Bizottság az EK-Szerződés 230. cikkének második bekezdése alapján hatáskör hiánya miatt a 2002/589/KKBP együttes fellépésnek az Európai Unió által az ECOWAS-nak a könnyű fegyverekre vonatkozó moratórium keretében nyújtott hozzájárulására tekintettel történő végrehajtásáról szóló, 2004. december 2-i 2004/833/KKBP tanácsi határozat megsemmisítését kéri. A Tanács e határozatot az Európai Unióról szóló szerződés V. címe alapján hozta meg, míg a Cotonou-megállapodás 11. cikkének (3) bekezdése többek között a kiskaliberű és könnyűfegyverek terjedése elleni tevékenységekre vonatkozik. Mindezen felül a Bizottság a Cotonou-megállapodás IV. melléklete 10. cikkének (2) bekezdése alapján a Nyugat-Afrikai Államok Gazdasági Közösségével (ECOWAS) és a Nyugat-Afrikai Gazdasági és Monetáris Unióval (WAEMU) olyan Regionális Indikatív Programot készített Nyugat-Afrika részére, amely

támogatja a konfliktus-megelőzésre és a felelősségteljes kormányzásra irányuló regionális politikát, és amely elsősorban a könnyűfegyverek nyugat-afrikai importjára, exportjára és előállítására vonatkozó moratóriumot támogatja. Tehát a vitatott KKBP határozat sérti az EU-Szerződés 47. cikkét, mivel a fejlesztési politika területén közösségi hatáskört érint.

Mindezen felül a Bizottság – ugyanezen alapon és azonos okokból – az EK-Szerződés 241. cikke alapján a 2002. július 12-i 2002/589/KKBP tanácsi együttes fellépés – különösen II. címe – jogellenességének megállapítását is kéri. A 2002/589/KKBP együttes fellépés a hatáskör hiánya miatt megsemmisíteni kívánt KKBP határozat alapjául szolgáló általános jogalkotási aktus. Ebből következően jelen ügyben az említett közös fellépés és különösen II. címének alkalmazhatatlanságát kellene megállapítani.

(¹) A 2002/589/KKBP együttes fellépésnek az Európai Unió által az ECOWAS-nak a könnyű fegyverekre vonatkozó moratórium keretében nyújtott hozzájárulására tekintettel történő végrehajtásáról szóló, 2004. december 2-i 2004/833/KKBP tanácsi határozat, HL L 359., 2004.12.4., 65. o.

(²) Az Európai Uniónak a kézi lőfegyverek és a könnyű fegyverek destabilizációra vezető felhalmozódása és elterjedése elleni küzdelemhez való hozzájárulásáról és az 1999/34/KKBP együttes fellépés hatályon kívül helyezéséről szóló, 2002. július 12-i 2002/589/KKBP tanácsi együttes fellépés, HL L 191., 2002.7.19., 1. o.

Az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságának (második tanács) a T-8/03. sz. El Corte Inglés s.a. kontra Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták)(OHIM) ügyben 2004. december 13-án hozott ítélete ellen az El Corte Inglés s.a. által 2005. március 2-án (faxon 2005. február 28-án) benyújtott fellebbezés

(C-104/05. P. sz. ügy)

(2005/C 115/20)

(az eljárás nyelve: olasz)

Az El Corte Inglés s.a. (Spanyolország), képviseli: J.L. Rivas Zurdo, ügyvéd, 2005. március 2-án fellebbezést nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságának (második tanács) a T-8/03. sz. El Corte Inglés s.a. kontra Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták)(OHIM) ügyben 2004. december 13-án hozott ítélete ellen.

A fellebbező fél azt kéri, hogy a Bíróság:

1. helyezze hatályon kívül az Elsőfokú Bíróságnak T-8/03. sz. ügyben, 2004. december 13-án hozott, és a felperessel 2004. december 20-án közölt ítéletét, amely elutasítja a felperes által benyújtott keresetet és őt a költségek viselésére kötelezi.
2. adjon helyt az Elsőfokú Bíróságnál benyújtott fellebbezésnek, és:
 - a) semmisítse meg az OHIM negyedik fellebbezési tanácsának 2002. október 3-i határozatát (700/2000-4. sz. és 746/2000-4. sz. egyesített ügyek), amely mindamellett, hogy a fellebbező fellebbezését részben helyben hagyta és az alperes kérelmeit elutasította, engedélyezte a 203750. sz. közösségi védjegy lajstromozását a 18. és 24. osztályok tekintetében;
 - b) utasítsa el a 203570. sz. „Emilio Pucci” közösségi védjegy lajstromozását minden, a 18. osztályba sorolt áruk tekintetében: „Bőr és bőrutánzatok, ezekből az anyagokból készült, más osztályokba nem sorolt áruk, állatbőrök, bőrröndök, esernyők, napernyők és sétapálcák, ostorok és lovaglő-felszerelés”, valamint a 24. osztályba sorolt áruk tekintetében: „az egyéb osztályba nem sorolt szövetek és szövetárúk, ágytakarók és abroszok”;
 - c) kötelezze az alperest és a beavatkozót az elsőfokú eljárás és a fellebbezési eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A 40/94 rendelet 8. cikkének (1) bekezdésének b) pontja megsértése, tekintettel a korábbi védjegyekkel megjelölt áruk és a védjegybejelentési kérelemben megjelöltek közötti hasonlóságra;

A megtámadott ítélet megállapításaiban az áruk hasonlóságának hiánya kapcsán általános és elvont utalásokat tesz, miközben a jelen ügy kivételt képez;

A 18. és a 25. osztályba sorolt áruk kiegészítő jellegét, amit maga a beavatkozó is megerősít kérelmében, az Elsőfokú Bíróság ítéletében nem vett figyelembe, míg ez a kiegészítő jelleg megerősíti azt az ítélkezési gyakorlat szerinti feltételt, hogy a nomenklatúra osztályai egyszerű adminisztratív feltételeknek felelnek meg;

a fogyasztóközönség kritériuma olyan körülménynek minősül, amelyet az összehasonlításakor figyelembe kell venni. Ezért a megtámadott ítéletben hivatkozott, és az árukat általánosságban

jellemző „vonatkozó tényezők” nem jelentenek abszolút figyelembe veendő feltételeket a két ütköző védjegy által védett területek összehasonlításakor;

A megtámadott ítélet a priori, elvont és „mechanikai-anyagi” feltételek alapján végzi az összehasonlítást, anélkül, hogy figyelembe venné a közös nevezőt, azaz a divatot, annak minden szempontjával egyetemben;

A fogyasztóközönség (átlagfogyasztó) az első és utolsó vonatkozási pont, amelyet védjegyek összeütközése esetén a 40/94 rendelet 8. cikkének (1) bekezdésének b) pontja értelmében figyelembe kell venni;

Mivel a megjelölések és az áruk hasonlósága összetéveszthetőséghez vezet, a 40/94 rendelet 8. cikkének (1) bekezdésének b) pontjában előírt tilalmat kellene alkalmazni;

A fellebbezés szerzője által benyújtott bizonyítékok igazolják az „Emilio Tucci” védjegy ismertségét, így alkalmazható a 40/94 rendelet 8. cikkének (5) bekezdése;

az Elsőfokú Bíróság ítéletében nem került megfelelően értékelésre a védjegy hírneve 1994 óta, vagyis 1996 előtt;

az Emilio Tucci ügyfeleinek egy részét megtévesztheti az Emilio Pucci védjegy, indokolatlan előnyt okozva ez utóbbi számára, a korábbi védjegy és kizárólagos megkülönböztető képessége kárára.

A Bundesfinanzhof 2004. november 25-i végzésével a L. u. P. GmbH kontra Finanzamt Bochum-Mitte ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-106/05. sz. ügy)

(2005/C 115/21)

(Az eljárás nyelve: német)

A Bundesfinanzhof (Németország) 2004. november 25-i végzésével, amely 2005. március 3-án érkezett a Bíróság Hivatalához, a L. u. P. GmbH kontra Finanzamt Bochum-Mitte ügyben előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához.